

потребу запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці; готовність до подолання труднощів [1].

Педагогічні інноваційні проблеми здебільшого пов'язані з необхідністю поєднання інноваційних програм з державними програмами виховання і навчання, співіснування різних педагогічних концепцій.

Високий рівень підготовки магістрів за напрямком “Управління навчальним закладом”, формування їх професійної компетентності сприяє раціональному поєднанню знань та умінь у вирішенні практичних питань, використовуючи найновіші ідеї передового педагогічного досвіду, інноваційного руху і наукових розробок. Використання інноваційних технологій в управлінській діяльності сприяють професійному розвитку керівників закладів освіти, ефективному управлінню діяльністю навчальних закладів.

Література

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. – К., 2004.
2. Клокар Н.І. Інституційний розвиток та професійний розвиток персоналу закладу післядипломної педагогічної освіти: Навчально-методичний комплекс. – Біла Церква: КОІПОПК, 2008.
3. Луначек В.Е. Інформаційно-комунікаційні технології в управлінні загальноосвітнім навчальним закладом. – Харків: Основа, 2004.

ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Шеленкова Наталія Леонідівна

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
20300, вул. Садова, 2, м. Умань, Україна

Розкрито зміст поняття ефективності державного управління якістю загальної середньої освіти в соціально-політичному аспекті.

Логічним наслідком оцінювання якості загальної середньої освіти (надалі ЗСО) є визначення ефективності здійснення державного управління її якістю. Згідно принципу відображення управлінської концепції ефективності, що покладена в основу бачення сутності та структури механізмів державно-громадського управління якістю ЗСО, якість та ефективність державного управління нею – взаємозалежні категорії, які визначають і впливають одна на одну.

Деякі вчені вважають ефективність мірою досягнення проголошених цілей політики, що показує, наскільки результати наблизились до задекларованих цілей [1, 157].

У європейській практиці традиційним стало використання під час перевірки й оцінки дієвості установ та організацій, стану виконання бюджетних програм так званої «концепції трьох»: результативності, ефективності й економічності.

Російський науковець В. Цветков, досліджуючи ефективність державного управління, підкреслює, що це поняття ще не набуло навіть завершеної концептуальної розробки, досі

немає усталених позитивних методик оцінки ефективності діяльності державних органів управління [2].

Необхідно звернути увагу на соціальну, політичну ефективність державного управління якістю ЗСО. Політична ефективність – це політичні результати, наслідки державного втручання у певну політику. Вона важко піддається безпосередній оцінці через наявність непрямих і суттєвих впливів.

На думку В. Цветкова, проблему ефективності державного управління можна розглядати з позиції його функціональної ефективності, а в кінцевому підсумку – соціальної ефективності, внаслідок чого інтегративним критерієм виступає суспільна корисність. Дослідник переконаний у тому, що будь-яка концепція ефективності державного управління має враховувати не лише економічні, людські ресурси й можливості, а й соціальні потреби суспільства, політичні й організаційні фактори [2].

Одним із найвагоміших моментів при оцінюванні ефективності державного управління якістю ЗСО, як і освіти в цілому, є той соціальний ефект, величина впливу (гуманітарного, морального, духовного) механізмів державно-громадського управління освітою на суспільство, що здійснюється як безпосередньо, так і опосередковано через результати діяльності освітньої галузі, зокрема ЗСО.

Отже, поняття ефективності державного управління якістю ЗСО вживається скоріше у сенсі результативності управління, тобто оцінки того, досягнуті чи ні основні цілі освітньої державної політики, освітніх програм, розв'язані або не розв'язані поставлені перед системою загальної середньої освіти завдання.

Література

1. Тертичка В. Проблеми оцінювання результативності й ефективності в аналізі державної політики// Вісник УАДУ. – 2002. – № 2. – С. 217.
2. Цветков В.В. Державне управління: основні фактори ефективності (політико-правовий аспект)/ В.В. Цветков; Ред.: Ю.С. Шемшученко, В.Б. Авер'янов. –Х.: Право, 1996. – С. 146.

МЕДІАПІДТРИМКА ВНЗ ДЕРЖАВНОЇ ФОРМИ ВЛАСНОСТІ

Ядранська Олена Василівна

ОКВНЗ інститут підприємництва «Стратегія»
52201, вул. Гагаріна, м. Жовті Води, 38, Дніпропетровська обл.

Розглядається проблема медіапідтримки навчальних закладів державної форми власності та наголошується на можливих напрямках вдосконалення відповідної діяльності.

Останні зміни в політиці щодо вищих навчальних закладів надають можливість думати, що ВНЗ державної форми власності опинились у більш вигідному становищі ніж комерційні. Але це не зовсім так, через те, що державні ВНЗ мають ліцензію на навчання більшої кількості студентів ніж це передбачено державним замовленням. Таким чином складається конкуренція між ВНЗ державної та приватної форм власності. Однак в інформаційному сенсі комерційні університети, інститути, коледжі опинилися в більш вигідному становищі, ніж державні. Це